

takt med, at disse fortjenester opnås. Den almindelige afregning af selskabsskat betyder i realiteten en væsentlig rentefri udskydelse af skattebetalingen i forhold til indtjenings-tidspunktet for selskaberne, og jeg anser det under hensyn til de ekstraordinære fortjenester, som kulbrinteskatten tager sigte på, ikke for rimeligt, at en sådan kredit indrømmes også for så vidt angår kulbrinteskatten.

Der er ikke ved de nuværende produktionssteder i Nordsøen opbygget lagerkapacitet. Bl.a. af denne grund må det forventes, at de producerede kulbrinter vil blive afhændet i nogenlunde samme takt som produktionen forløber. Den del af den foreløbige kulbrin-

teskat, som forfalder til betaling den 1. oktober, skal så vidt muligt svare til halvdelen af det samlede indkomstårs kulbrinteskat. På denne baggrund mener jeg ikke, at der kan være tale om, at det foreslåede system vil indebære, at der betales skat af en indtægt, som endnu ikke er opnået. Det skal tilføjes, at terminen 1. oktober også er gældende for 1. rate af den norske »terminsskat«. Der er således tale om afregningsvilkår for kulbrinteskat, som er olieselskaberne bekendt. Nogenlunde tilsvarende regler kendes også i Storbritannien. Jeg kan henvise til det i bemærkningerne anførte herom.

MOGENS LYKKETOFT

/ Gudmund Jensen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg